

Solo Dios basta - Bóg Sam wystarczy

Adwent 2014 - ze Św. Teresą - wielką reformatorką i mistyczką.

Teresa Sanchez de Cepeda y Ahumada - dziewica i doktor kościoła.
Nazywana świętą Teresą od Jezusa, Teresą z Avili i Wielką Teresą.

W roku 1622 - 40 lat po śmierci, została kanonizowana przez papieża Grzegorza XV.
W roku 1970 - została uznana doktorem Kościoła przez papieża Pawła VI.

Żyła w XVI w Hiszpanii. W październiku 2014 r. rozpoczęły się obchody 500. rocznicy Jej urodzin.

Urodziła się 28 marca 1515 roku (500 lat temu). Pochodziła ze szlacheckiej i zamożnej rodziny zamieszkałej w Avila. Miała dwie siostry i dziewięciu braci.

Kiedy miała 12 lat przeżyła śmierć matki. Trzy lata później została oddana do internatu augustianek w Avila (1530). Ciężka choroba zmusiła ją do powrotu do domu. W 20. roku życia ponownie wstąpiła do klasztoru karmelitanek w tym samym mieście. Śluby zakonne przyjęła w roku 1537. Ponowny nawrót choroby zmusił ją do opuszczenia klasztoru na rok. Teresa była bliska śmierci. Wyznaje w swoich pismach, że została wtedy cudownie uzdrowiona. Napisała, że zawdzięcza to św. Józefowi. Choroba pogłębiła w Teresie życie wewnętrzne. Poznała znikomość świata i nauczyła się rozumieć cierpienia innych.

Miała szczęście do wyjątkowych kierowników duchowych: św. Franciszka Borgiasza (1557) i św. Piotra z Alkantary (1560-1562), który ówczasie dokonywał reformy w zakonie franciszkańskim.

Teresa próbowała zreformować reguły domu karmelitanek w Avila. Jednak za radą prowincjała karmelitów i swojego spowiednika postanowiła założyć nowy dom, w którym można było przywrócić pierwotną obserwację zakonną. Na wiadomość o tym zawrzało w jej klasztorze. Wymuszono na prowincjale, by odwołał zezwolenie. Teresę przeniesiono karnie do Toledo. Reformatorka nie zamierzała jednak ustąpić. Dzięki pomocy św. Piotra z Alkantary otrzymała od papieża Piusa IV breve, zezwalające na założenie domu pierwotnej obserwacji. W roku 1562 zakupiła skromną posiadłość w Avila, dokąd przenieśli się z czterema ochotniczkami. W roku 1567 odwiedził Avila przełożony generalny karmelitów, Jan Chrzyciel de Rossi - dał jej ustne zatwierdzenie oraz zachętę, by zabrała się także do reformy zakonu męskiego. Ponieważ przybywało coraz więcej kandydatek, Teresa założyła nowy klasztor w Medina del Campo (1567).

Tam spotkała neoprezbitera karmelitę, 25-letniego o. Jana od św. Macieja (to przyszły św. Jan od Krzyża, reformator męskiej gałęzi Karmelu). Postanowili pomagać sobie w przeprowadzeniu reformy. Bóg błogosławił reformie, gdyż mimo bardzo surowej reguły zgłaszało się coraz więcej kandydatek. W roku 1568 powstały klasztory karmelitanek reformowanych w Malagon i w Valladolid, w roku 1569 w Toledo i w Pastrans, w roku 1570 w Salamance, a w roku 1571 w Alba de Tormes. Z polecenia wizytatora apostolskiego Teresa została mianowana przełożoną sióstr karmelitanek w Avila, w klasztorze, w którym odbyła nowicjat i złożyła śluby. Było tam ok. 130 zakonnic. Swoją dobrocią i delikatnością Teresa doprowadziła jednak do tego, że i ten klasztor przyjął reformę. Pomógł jej w tym św. Jan od Krzyża, który został mianowany spowiednikiem w tym klasztorze.

Nie wszystkie klasztory chciały przyjąć reformę. Siostry zmobilizowały do "obrony" wiele wpływowych osób. Doszło do tego, że Teresie zakazano tworzenia nowych klasztorów (1575). Nałożono na nią nawet "areszt domowy" i zakaz opuszczania klasztoru w Avila. Naślano na nią inkwizycję, która przebadła pilnie jej pisma, czy nie ma tam jakiejś herezji. Nie znaleziono wprawdzie niczego podejrzanego, ale utrzymano zakaz opuszczania klasztoru. W tym samym czasie prześladowanie i niezrozumienie dotknęło również św. Jana od Krzyża, którego więziono i torturowano.

Klasztor w Avila otrzymał polecenie wybrania nowej ksieni. Kiedy siostry stawiały opór, 50 z nich zostało obłożonych klątwą kościelną. Teresa jednak nie załamała się. Nieustannie pisała listy do władz duchownych i świeckich wszystkich instancji, przekonując, prostując oskarżenia i błagając. Dzieło reformy zostało ostatecznie uratowane. Dzięki możliwym obrońcom zdołano przekonać króla i jego radę. Król wezwał nuncjusza papieskiego i polecił mu, aby anulował wszystkie drastyczne zarządzenia wydane względem reformatorów (1579). Teresa i Jan od Krzyża odzyskali wolność. Mogli bez żadnych obaw prowadzić dalej wielkie dzieło. Karmelici i karmelitanki zreformowani otrzymali osobnego przełożonego prowincji.

Liczba wszystkich, osobiście założonych przez Teresę domów, doszła do 15. Św. Jan od Krzyża zreformował 22 klasztory męskie. Grzegorz XIII w roku 1580 zatwierdził nowe prowincje: karmelitów i karmelitanek bosych.

Pan Bóg doświadczył Teresę wieloma innymi cierpieniami. Trapiły ją nieustannie dolegliwości ciała, jak choroby, osłabienie i gorączka. Równie ciężkie były cierpienia duchowe, jak oschłości, skrupuły, osamotnienie. Wszystko to znosiła z heroicznym poddaniem się woli Bożej.

Zmarła 4 października 1582 r. w wieku 67 lat w klasztorze karmelitańskim w Alba de Tormes koło Salamanki. Tam, w kościele Zwiastowania NMP, znajduje się jej grób.

Św. Teresa Wielka była też autorką wielu dzieł. Ich styl jest prosty i przystępny. Przełożono je na niemal wszystkie języki świata.

Do najważniejszych jej dzieł należą: Życie (1565), Sprawozdania duchowe (1560-1581), Droga doskonałości (1565-1568), Twierdza wewnętrzna (1577), Podniety miłości Bożej (1571-1575), Wołania duszy do Boga (1569), Księga fundacji (1573-1582) i inne pomniejsze. Św. Teresa Wielka zostawiła po sobie także poezje i listy. Do naszych czasów zachowało się 440 jej listów.

Św. Teresa z Avila jest patronką Hiszpanii, miast Avila i Alba de Tormes; karmelitów bosych, karmelitów trzewickowych, chorych - zwłaszcza uskarżających się na bóle głowy i serce, dusz w czyśćcu cierpiących.

W ikonografii św. Teresa przedstawiana jest w habicie karmelitanki. Jej atrybutami są: anioł przeszywający jej serce strzałą miłości, gołąb, krzyż, pióro i księga, napis: Misericordias Domini in aeternum cantabo, strzała.

Powiedziała sobie (i nam) „**Solo Dios basta**”, czyli **Bóg sam wystarczy**”.

„*Poszukuj siebie we Mnie i szukaj Mnie w tobie*” - usłyszała od Boga i uczyniła to: odbyła wielką podróż w głąb siebie, a poznając siebie, odkryła Boga.

Wykaz wszystkich dzieł św. Teresy - czytaj:

http://www.voxdomini.com.pl/duch/mistyka/tw/tw_w/tw-spis.htm

Przepiękne wiersze św. Teresy- znajdziesz: <http://www.karmel.pl/klasyka/poezje2/baza.php?id=09>

*Nie trwój się, nie drżysz wśród życia dróg,
Tu wszystko mija, Trwa tylko Bóg.
Cierpliwość przetrwa dni ziemskich znój,
Kto Boga posiadał ma szczęścia zdroj:
Bóg sam wystarcza*

Święta Tereso – **Dziękujemy** za Twoje nauki i poezje, za to, że ukazujesz nam piękno człowieka mające fundament w Bogu.

Dziękujemy za wprowadzane reformy, odwagę i przyjaźń.

Solo Dios basta - Bóg Sam wystarczy

